

Liberaliseringen har virket, kan man sige; men den har sandelig også nogle bagsider, som vi ikke skal acceptere i vores velfærdssamfund. Men det er ikke det samme som at sige, at landbrugsstøtten ikke skal nedtrappes eller omlægges eller gradvis afskaffes; det gode spørgsmål er naturligvis, hvordan det skal ske.

Det farligste, der kunne ske i den sammenhæng, er, at de enkelte medlemslande i EU begynder at oprette nationale støtteordninger i stedet for de fællesskabsordninger, der har eksisteret i nu mange år. Hvis man forestiller sig nationale støtteordninger indført i fuldt flor, får vi en konkurrence på statskasserne. De små lande vil selvfølgelig blive tabere i den sammenhæng, og det kan vi under ingen omstændigheder acceptere. Det vil sige, at vi skal sørge for at omlægge landbrugsstøtten på en ordentlig og fornuftig måde og selvfølgelig også gøre det, som tidligere ordførere har været inde på, nemlig i visse tilfælde bruge landbrugsstøtten som sociale bidrag til dem, der bor i områder, hvor landbruget er urentabelt, og hvor det ellers er umuligt at få tingene til at hænge sammen. Vi må se i øjnene, at der også vil være nogle landbrug her i Danmark, som opfylder disse kriterier.

Det er vigtigt for os at sige her, at kommende landbrugsordninger må indrettes sådan, at det konventionelle landbrug fortsat kan omlægges til økologisk drift, uden at vi derved kommer til at overtræde EU-reglerne vedrørende statsstøtte. Det skal ske i form af støtte til selve omlægningen fra konventionel til økologisk drift og ikke støtte til de produkter, som kommer ud af den økologiske drift. Men vi har også forstået, at det er fødevarerministerens hensigt at gå den vej.

Vi kommer til at nedtrappe og omlægge støtteordningerne i de kommende år, og det vil få stor betydning for landbruget, på hvilken måde det sker. Landbruget er i dag forgældet, samtidig med at det er højeffektivt og moderniseret, og det er et problem, vi må håndtere, samtidig med at vi afvikler og aftrapper landbrugsstøtten.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte den fremsatte dagsorden.

Annette Just (FP):

Så står vi her i dag og skal diskutere, hvilke erfaringer Landbrugs- og Fiskeriudvalget har fået efter at have været en tur i New Zealand og se, hvordan man har kunnet afvikle alle støtteordninger på én gang – og ikke kun i landbru-

get, og det er måske i virkeligheden her, den store forskel ligger. De lavede reformer over det hele på alle samfundsområder på én gang, og det er nok urealistisk at tænke sig, at vi kan gøre det samme i Danmark. Vi kan heller ikke gøre det på EU-plan med et snuptag.

Men vi står med et landbrugsstøtteproblem, der overgår al sund fornuft. Halvdelen af EU's økonomi går til støtteordninger til landbruget. Det er simpelt hen tåbeligt, at det har kunnet gå i så lang tid, og at der ikke er nogen, der har kunnet stoppe det i tide, inden man havde gjort landbruget afhængigt af EU's støtteordninger. Det er nemlig reelt den situation, vi har i dag. Man har gjort landbruget så afhængigt, at verdensmarkedspriserne også er kunstigt lave, fordi der så at sige ikke bliver solgt noget på det åbne verdensmarked, medmindre der er tale om en overskudsproduktion, eller man af en anden grund ønsker at komme af med nogle partier meget hurtigt. Ergo er det mange gange meget kunstigt lave verdensmarkedspriser, vi reelt ser.

Og hvad kan vi så gøre ved det? Ja, vi kan selvfølgelig sætte os ned med hænderne i skødet og sige: Jamen der kommer en WTO-aftale hen ad vejen. Vi har sagt ja til GATT-aftalen, og i løbet af 5, 7 eller 10 år bliver nogle af toldtarifferne sat op med op til 40 pct. og ih, hvor er det godt, og det går i hvert fald i den rigtige retning. Det har Fremskridtspartiet også støttet. Men Danmark bør blive ved med at presse på, så WTO kører videre mod det mål, at der ikke er nogen sammenslutninger af nationer som EU og lign., der bliver ved med at give kunstige støtteforanstaltninger for at opretholde en produktion, som måske kunne tilrettelægges anderledes, kunne lægges i andre områder eller måske kunne klare sig på et frit verdensmarked.

Det, vi taler om her, er altså at reformere hele landbrugssektoren til en ren markedsøkonomi, og det kan sagtens lade sig gøre. Det kræver blot mod. Men det kræver ikke blot mod fra den danske regerings side til at gå ned i EU og sige det, for jeg tror ikke et øjeblik på, at Danmark kan gøre det alene. Det kan Danmark ikke, Danmark er nødt til at gøre det i EU, og derfor er vi nødt til at overbevise den danske regering om, at det skal gøres. Ministeren er nødt til at gøre det så overbevisende, så han kan overbevise de andre 14 ministre om, at der skal lægges et enormt pres på WTO, så de begynder at accelerere igen.

Vi er nødt til at være villige til at sige, at vi fjerner alle støtteordninger – selvfølgelig ikke